

การพัฒนาแบบแผนการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง การเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 THE DEVELOPMENT OF A THAI LEARNING MODEL BY USING CREAIVITY BASED LEARNING (CBL) ON WRITING FOR PRATOMSUKSA III STUDENTS

อัมพร เลิศณรงค์¹

Amporn Lertnarok¹

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ (1) เพื่อพัฒนาแบบแผนการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง การเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น และ (3) เพื่อเปรียบเทียบความคิด สร้างสรรค์ เรื่อง การเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียน ประถมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 34 คน ซึ่งได้มา จากการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม และใช้เวลาทดลองทั้งหมด 10 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ (1) เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง การเขียน ด้วยรูปแบบการเรียนรู้ ภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน ซึ่งเป็น แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และ (3) แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ เรื่อง การเขียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 11 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (Dependent Samples)

ผลการศึกษาพบว่า

1) รูปแบบการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง การเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ 87.62/81.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2) ความสามารถในการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น สูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3) ความคิดสร้างสรรค์ เรื่อง การเขียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่ พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนรู้ภาษาไทย, ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน, การเขียน

¹อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ABSTRACT

The purposes of this research were: (1) to develop a Thai learning model by using creativity based learning (CBL) on writing for prathomsuksa III based on the effective 80/80, (2) to compare writing ability of students before and after studying by using the model of learning developed, and (3) to compare creativity on writing of students before and after studying by using the model of learning developed.

The subject of this study was 34 prathomsuksa III students in the first semester of 2015 academic year from the primary demonstration school of Bansomdejchaopraya Rajabhat University in Bangkok. They were selected by simple random sampling using classroom as a sampling unit. The experiment lasted for 10 hours.

The experimental instruments were: (1) the learning document on writing with a Thai learning model using creativity based learning, (2) the 20 items of writing ability test, and (3) the 11 items of creativity test on writing. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation and t – test for dependent sample.

The findings were as follows:

- 1) The model of Thai learning via creativity based learning on writing of prathomsuksa III students have an efficiency of 87.62/81.90 criteria based on the effective 80/80.
- 2) The writing ability of prathomsuksa III students after being taught by using the model of learning developed was higher than before, at the .01 level of statistical significance.
- 3) The creativity on ability of prathomsuksa III students after being taught by using the model of learning developed was higher than before, at the .01 level of statistical significance.

Key words: (1) the model of a Thai learning, (2) the creativity based learning (CBL), (3) writing

บทนำ

ในปัจจุบันนี้เป็นยุคที่โลกมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วอันสืบเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ของทุกภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกัน กระแสการปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีพของสังคมอย่างทั่วถึง ครูจึงต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 โดยทักษะที่สำคัญที่สุดคือ ทักษะการเรียนรู้ (Learning Skill) ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เด็กในศตวรรษที่ 21 มีความรู้ ความสามารถ และทักษะจำเป็น ซึ่งเป็นผลจากการปฏิรูปเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ ที่เป็นปัจจัยสนับสนุนที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ รวมทั้งเป็นยุคแห่งการ

แข่งขันทางสังคมค่อนข้างสูงในปัจจุบัน ส่งผลต่อการปรับตัวให้ทัดเทียมและเท่าทันกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในบริบททางสังคมในทุกมิติรอบด้าน ดังนั้นการเสริมสร้างองค์ความรู้ (Content Knowledge) ทักษะเฉพาะทาง (Specific Skills) ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Expertise) และสมรรถนะของการรู้เท่าทัน (Literacy) จึงเป็นตัวแปรสำคัญที่ต้องเกิดขึ้นกับตัวนักเรียนในการเรียนรู้ยุคสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 นี้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระแสการปรับเปลี่ยนทางสังคมซึ่งนับเป็นยุคแห่งความเป็นโลกาภิวัตน์ (The Globalization) ที่ได้เกิดวิวัฒนาการความก้าวหน้าในทุกๆ มิติเป็นไปอย่างรวดเร็วและรุนแรง ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีพของสังคมอย่างทั่วถึง ดังนั้นการกำหนดยุทธศาสตร์และการสร้างความพร้อมที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้น เป็นสิ่งที่ท้าทายศักยภาพและความสามารถของ

มนุษย์ที่จะสร้างนวัตกรรมทางการเรียนรู้ในลักษณะต่างๆ ให้เกิดขึ้น และสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

แต่ที่ผ่านมามีการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่ จะมุ่งเน้นไปที่การคิดวิเคราะห์ การคิดวิจารณ์ญาณ การคิดแก้ปัญหา การคิดอย่างมีเหตุผล ต้องการความคิด ค้นหาคำตอบและการตัดสินใจที่ถูกต้อง แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีความคิดอีกประเภทหนึ่งที่เป็นประโยชน์มาก ที่ไม่ต้องการคำตอบและการตัดสินใจที่ถูกต้องหรือมีเหตุผล แต่เพียงอย่างเดียว แต่ต้องการตรวจสอบและค้นหาว่ามีความคิดอื่น ๆ ที่เป็นไปได้ เรียกความคิดนี้ว่า ความคิดสร้างสรรค์ ในบรรดาความคิดทั้งหลาย ความคิดสร้างสรรค์ช่วยให้เกิดการค้นพบสิ่งแปลกใหม่ เกิดเทคโนโลยีก้าวหน้าที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตมนุษย์ ดังนั้นความคิดสร้างสรรค์จึงเป็นสิ่งที่ครูจะต้องช่วยปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวเด็ก อีกทั้งช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ที่มีอยู่แล้วในตัวเด็กให้เจริญสูงสุดอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับกิลฟอร์ด (Guilford) (Guilford อ้างถึงใน อารีพันธ์มณี, 2543 : 3) นักจิตวิทยาชาวอเมริกาเป็นผู้สนใจศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ จนทำให้มีการศึกษาเรื่องความคิดสร้างสรรค์อย่างกว้างขวาง กิลฟอร์ด อธิบายว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นลักษณะความคิดอเนกนัย (Divergent Thinking) คือ ความคิดหลายทิศทาง หลายแง่มุม คิดได้กว้างไกล ซึ่งลักษณะความคิดเช่นนี้จะนำไปสู่ความคิดประดิษฐ์สิ่งแปลกใหม่ รวมถึงการค้นพบวิธีการแก้ไขปัญหาก็สำเร็จด้วย ความคิดอเนกนัย ประกอบด้วย ความคิดริเริ่ม (Originality) ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) ซึ่งคนที่มีความคิดสร้างสรรค์จะเป็นคนกล้าคิด ไม่กลัวถูกวิพากษ์วิจารณ์ และมีอิสระในการคิด

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็น

เครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิด วิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551 : 1)

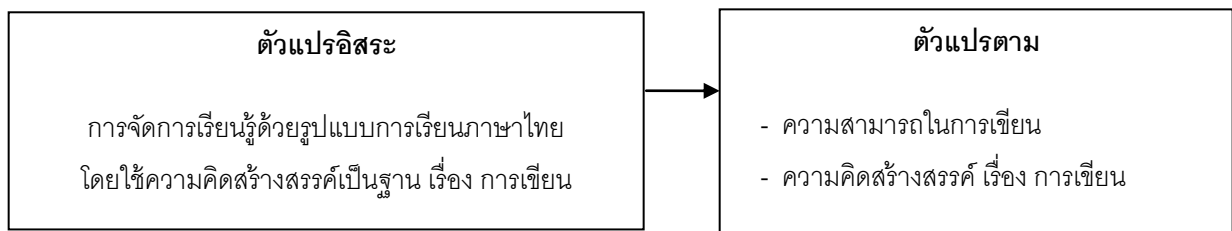
การเขียน เป็นทักษะหนึ่งที่เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร สื่อความหมาย ซึ่งจะแสดงออกแทนคำพูด เป็นการถ่ายทอดถ้อยคำหรือความคิดต่าง ๆ ให้ตนเองและผู้อื่นได้รู้ การเขียนมีความจำเป็นต่อชีวิตประจำวันมาก เช่น การทำสัญญาต่าง ๆ หากการเขียนไม่ถูกต้อง เขียนผิด คลาดเคลื่อน หรือขาดตกบกพร่อง อาจจะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไป ซึ่งอาจจะเกิดความเสียหายร้ายแรงได้ และในสภาพปัจจุบันมักจะพบว่า นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาเขียนคำไม่ถูกต้อง ขาดทักษะในการใช้ถ้อยคำสำหรับการแต่งประโยค หรือการเขียนเป็นเรื่องราว ดังจะเห็นได้จากผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2555 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ความสามารถทางด้านเหตุผล มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 45.92) รองลงมา คือ ความสามารถด้านภาษาและความสามารถด้านคำนวณตามลำดับ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 42.94 และ 37.45) (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2557 : 6)

รูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-based learning) นี้เป็นหนึ่งในวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางซึ่งโครงสร้างหลักของรูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน ได้พัฒนามาจาก โครงสร้างการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem based learning) และแนวทางการพัฒนา ความคิดสร้างสรรค์แบบความคิดแนวขนานของ เอ็ดเวิร์ด เดอ โบโน (Edward De Bono) ซึ่ง

รูปแบบการเรียนการสอนที่ได้ผลดีในหลายประเทศ และ ทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ นำมาสร้างรูปแบบการเรียนแบบ ใหม่ ซึ่งเป็นการเรียนแบบ active learning คือ การจัดการเรียน การสอนให้นักเรียนตื่นตัว ในการค้นคว้า แทนที่จะรอรับการ บรรยายแบบเดิม นักเรียนมีความสุขในการเรียน มีทักษะใน การคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ การสื่อสารและการทำงานเป็น ทีมของนักเรียนมีเพิ่มมากขึ้น

จากที่กล่าวมา ผู้วิจัยคิดว่าความคิดสร้างสรรค์เป็น ปัจจัยสำคัญในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ดังนั้นการพัฒนา

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง การเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนที่พัฒนาขึ้น
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ เรื่อง การเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนที่พัฒนาขึ้น

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถในการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความคิดสร้างสรรค์ เรื่อง การเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียน

รูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง การเขียน จะสามารถช่วยให้นักเรียนฝึกใช้จินตนาการ และแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดในการสร้างสรรค์ทางภาษา อีกทั้งเป็นการระบายอารมณ์ตามธรรมชาติที่มีอยู่ในตัวนักเรียน ทำให้เกิดความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลิน และซาบซึ้งในการใช้ภาษา ตลอดจนเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการทดสอบระดับชาติให้สูงขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
2. ความสามารถในการเขียน หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เมื่อได้รับการพัฒนารูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน แล้วทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
3. ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เมื่อได้รับการพัฒนารูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน แล้วทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ โดยแบบทดสอบจะเน้นกระบวนการคิดปรับปรุง ออกแบบ ต่อเติมหาความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ในแต่ละแง่มุมที่จะก่อให้เกิดสิ่งแปลกใหม่ และคุณลักษณะในการคิดอันได้แก่

ความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องแคล่ว และความคิดยืดหยุ่น ซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 11 ข้อ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 70 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 10 ชั่วโมง

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง การเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ความสามารถในการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2 ความคิดสร้างสรรค์ เรื่อง การเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง การเขียน ด้วยรูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.37 ถึง 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.2 ถึง 0.65 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.81

3. แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ เรื่อง การเขียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 11 ข้อ ซึ่งพบว่า มีค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.53 ถึง 0.75 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.25 ถึง 0.69 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.847

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือกับโรงเรียนที่ทำการทดลองเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียน และความคิดสร้างสรรค์ เรื่อง การเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนภาษาไทยที่พัฒนาขึ้น

2. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน และแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ เรื่อง การเขียน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยรูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง การเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 ชั่วโมงซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองเมื่อดำเนินการทดลองจนครบ 10 ชั่วโมง จากนั้นทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน และแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ เรื่อง การเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับที่ทดสอบก่อนเรียน

4. นำคะแนนและข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ ดังนี้

4.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน

เรื่อง การเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้
คำร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถ
ในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียน
และหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยใช้
ค่าสถิติ t-test dependent

4.3 วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความคิด
สร้างสรรค์ เรื่อง การเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี
ที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่
พัฒนาขึ้น โดยใช้ค่าสถิติ t-test dependent

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 แสดงคำร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน
ด้วยรูปแบบการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง การเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน นักเรียน (คน)	คะแนน เต็ม (คะแนน)	ค่าเฉลี่ยเลข คณิต (\bar{X})	ค่าเฉลี่ยเลข คณิตคิดเป็นร้อยละ ของคะแนน เต็ม	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	34	120	105.15	87.62	0.88

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า คะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ภาษาไทย
โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง การเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนเท่ากับ
105.15 คะแนน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 87.62 ของคะแนนเต็ม และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเป็น 0.88

ตารางที่ 2 แสดงคำร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการ
เขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน นักเรียน (คน)	คะแนน เต็ม (คะแนน)	ค่าเฉลี่ยเลข คณิต (\bar{X})	ค่าเฉลี่ยเลข คณิตคิดเป็นร้อยละ ของคะแนน เต็ม	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	34	20	16.38	81.90	1.94

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า คะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนเท่ากับ 16.38 คะแนน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 81.90 ของคะแนนเต็ม และมีส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเป็น 1.94

ตารางที่ 3 แสดงค่าประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง การเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รูปแบบการเรียนภาษาไทย	\bar{X}	S.D.	ค่าประสิทธิภาพ
คะแนนเฉลี่ยระหว่างดำเนินกิจกรรม	105.15	0.88	$E_1 = 87.62$
คะแนนเฉลี่ยหลังดำเนินกิจกรรม	16.38	1.94	$E_2 = 81.90$
ค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2	87.62 / 81.90		

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง การเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ 87.62/ 81.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน

ผลการใช้รูปแบบการเรียนภาษาไทย	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนเรียน	8.88	2.32	29.92**
หลังเรียน	16.38	1.94	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนเท่ากับ 8.88 คะแนน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 44.40 ของคะแนนเต็ม และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนเท่ากับ 16.38 คะแนน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 81.90 ของคะแนนเต็ม โดยพบว่า ความสามารถในการเขียนหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ เรื่อง การเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน

ผลการใช้รูปแบบการเรียนภาษาไทย	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนเรียน	7.97	2.19	30.31**
หลังเรียน	17.09	1.71	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ความคิดสร้างสรรค์ เรื่อง การเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนเท่ากับ 7.97 คะแนน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 39.85 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนเท่ากับ 17.09 คะแนน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 85.45 โดยพบว่า ความคิดสร้างสรรค์ เรื่อง การเขียน หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง การเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ 87.62/ 81.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ความสามารถในการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความคิดสร้างสรรค์ เรื่อง การเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. รูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง การเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ 87.62/ 81.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้เตรียมการพัฒนา รูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยการศึกษาเอกสาร งานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เมื่อได้แนวทางการดำเนินงานจึงปรึกษาและขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน จนได้เอกสารประกอบการเรียนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของรูปแบบการเรียนภาษาไทย นอกจากนี้ก็จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนภาษาไทยที่พัฒนาขึ้นไปหาประสิทธิภาพโดยการทดลองแบบรายบุคคล แบบกลุ่มย่อย และการทดลองแบบภาคสนาม จนได้รูปแบบการเรียนภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นจึงนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยพบว่า มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกัญญา วงศ์ศิริ (2555 : 107) ที่ได้พัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนเรื่องตามจินตนาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนเรื่องตามจินตนาการ มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.38/81.93 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้เช่นกัน

2. ความสามารถในการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้นำกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐานมาปรับใช้ กล่าวคือ มีการเปลี่ยนบทบาทของครูผู้สอน ซึ่งจะไม่เน้นการบรรยายเนื้อหาวิชาแต่เป็นการสร้างบรรยากาศที่อำนวยความสะดวกให้นักเรียนเกิดแรงบันดาลใจ เกิดความอยากรู้อยากค้นคว้าหาความรู้ เรียนด้วยตนเอง และเมื่อนักเรียนได้มีโอกาส สืบค้นข้อมูล ด้วยตนเอง จะทำให้นักเรียนเกิดองค์ความรู้ใหม่ เพิ่มพูนทักษะด้านความคิด และสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เรืองรัตน์ โคสะสุ (2553 : 89-91) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความคิดสร้างสรรค์ เรื่อง การเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับอิสระในการคิดออกแบบ การนำเสนอผลงานในรูปแบบที่สร้างสรรค์ โดยใช้กระบวนการคิดแบบอิสระ และรู้จักคิดอย่างหลากหลาย จึงส่งผลให้นักเรียนมีคะแนนจากแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมพร ตอยยี่ปี (2554 : 62) ที่ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิชาภาษาไทยมีความสามารถ

ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ก่อนที่จะนำรูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง การเขียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องควรทำความเข้าใจและเตรียมการสอนให้พร้อมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้รับประสบการณ์และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2. การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง การเขียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ฝึกให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง มีอิสระในการคิด ฉะนั้นครูจึงควรกำหนดเวลาให้เหมาะสมกับการจัดกิจกรรม นอกจากนี้ครูควรคำนึงถึงธรรมชาติและความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน ตลอดจนสถานการณ์ปัญหาต่าง ๆ ที่กำหนดควรเป็นสถานการณ์ที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ ไม่ง่ายจนเกินไป หรือยากจนเกินไป

3. การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง การเขียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนเป็นแบบละความสามารถของนักเรียน ดังนั้น ครูผู้สอนอาจปรับเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นรายบุคคลหรือตามความสามารถของนักเรียน ซึ่งจะช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนของนักเรียนให้สูงขึ้นตามศักยภาพของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยที่นำรูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง การเขียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปเปรียบเทียบกับนักเรียนที่มีพื้นฐานต่างกัน เพื่อศึกษาว่ารูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เหมาะสมกับนักเรียนที่มีคุณลักษณะแบบใด อันได้แก่ นักเรียนปกติ

นักเรียนที่เก่ง หรือ นักเรียนที่อ่อนเพื่อจะนำไปพัฒนา รูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐานให้มีความหลากหลาย และตอบสนองของความแตกต่างระหว่างบุคคล

2. ควรส่งเสริมให้มีงานวิจัยเกี่ยวกับการใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐานในเนื้อหาเรื่องอื่นๆ ในวิชาภาษาไทย เช่น การพูด การฟัง หรือการอ่าน เพื่อเป็นการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน

3. ควรศึกษาความคงทนทางการเรียนของนักเรียน เพื่อเป็นการสนับสนุนว่ารูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง การเขียน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น สามารถสร้างความคงทนในด้านความรู้ได้มากน้อยเพียงใด

4. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนและความคิดสร้างสรรค์ เรื่อง การเขียนว่าสัมพันธ์กันในทิศทางใด

บรรณานุกรม

- ความคิดสร้างสรรค์. (ออนไลน์) ม.ป.ป. สืบค้นวันที่ 15 มิถุนายน 2558, จาก http://edt.kmutt.ac.th/bangkok/download/training_3/imagination.pdf.
- เรืองรัตน์ โคสะสุ. (2553). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สมพร ตอยยี่ปี. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในการเขียนเรื่องตามจินตนาการ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์เทเรซา หนองจอก. สารนิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2557). สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุกัญญา วงศ์ศิริ. (2555). การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนเรื่องตามจินตนาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- อารี พันธุ์มณี. (2543). *คิดอย่างสร้างสรรค์*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ ลิตเพรส.
- Getzels, J.W. and P.W, Jackson. (1962). *Creativity and Intelligence : Exploration with Gifted Students*. New York: Wiley.
- Guildford, J.P. (1959). *Personality*. New York: McGraw-Hill.
- _____. (1971). *The Analysis of Intelligence*. New York: McGraw-Hill.
- Jellen, H. G., & Urban, K. K. (1989b). Assessing creative potential worldwide: The first cross-cultural application of the test for creative thinking-drawing production (TCT-DP), *Gifted Education International*. 6, 78-86.
- Mednick, SC. (2004). Perceptual Deterioration is Specific to Target Orientation, *Vision Sciences Society*, Sarasota, FLA., 2004.
- Torrance, E. Paul. (1971). *Creative Learning and Teaching*. New York: Mead and Company.
- Wallach, M.A. & N. Kogan. (1973). *New Look at Creativity Intelligence Destination in Creativity*. Penguin Education.